

інформації викривлених даних. Тому, вищенаведені пропозиції з уточнення трактування довгострокових зобов'язань, удосконалення їх бухгалтерського обліку та відображення у звітності певним чином полегшать роботу бухгалтерів та збільшать інформативність фінансової звітності.

Список використаних інформаційних джерел

1. Орлов І. В. Бухгалтерський облік і контроль довгострокових зобов'язань суб'єктів господарювання: теорія і методологія: монографія / І. В. Орлов. - Житомир: ЖДТУ, 2010. - 400 с.
2. Петрук О. М. Облік та аналіз договірних відносин: проблеми теорії та практики: монографія / О. М. Петрук. - Житомир: ЖДТУ, 2009. - 332 с.
3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України 07.02.2013 р. № 73 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.02.2013 р. за № 336/22868.
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання»: затверджене наказом МФУ № 20 від 31.01.2000 р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>].

УДК 657

Вигівська І.М.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і аудиту

Житомирський державний технологічний університет

м. Житомир, Україна

Демчук Ю.В.

магістрант, група ЗОО-16-2м

Житомирський державний технологічний університет

м. Житомир, Україна

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РИЗИК ТА ЙОГО МІСЦЕ В ОБЛІКОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ

Питання повноти, достовірності та актуальності інформаційного забезпечення для цілей управління господарською діяльністю є та завжди залишаються актуальними.

Інформаційне середовище діяльності будь-якого суб'єкта господарювання, зазвичай, поділяють на зовнішню та внутрішню складову. Якщо ж внутрішні інформаційні потоки (ресурси) є контрольованими, то зовнішнє інформаційне середовище – це об'єктивна інформаційна реальність, що чинить безпосередній вплив на роботу підприємства.

Інформаційний ризик, який виникає в ході діяльності кожної компанії, передбачає наявність інформаційних загроз, таких як: навмисне або випадкове

викривлення інформації (помилки, фальсифікації), її неповнота, несвоєчасність або недоступність, створення умов інформаційної невизначеності, виток внутрішньої інформації суб'єкта господарювання тощо.

Інформаційний ризик є одним із великого різноманіття ризиків, що супроводжують господарську діяльність компаній, а результати його настання можуть спричиняти досить негативний вплив на фінансовий стан підприємства, аж до кризових процесів та катастрофічних наслідків.

Тому останніми роками питаннями управління ризиками переймається велике коло науковців у світі. Періодичні фінансові кризи в різних країнах світу та актуалізація антикризового управління зумовлюють посилення системи ризик-менеджменту та підвищення її ефективності щодо умов господарювання, які виникають.

Наразі, більшість вітчизняних компаній, переймаючи зарубіжний досвід, впроваджують (використовують) в систему управління додатковий механізм оптимізації діяльності (господарських процесів) та уникнення її негативних наслідків – ризик-менеджмент.

Як зазначають О. Архипов та А. Скиба: «...формування реального профілю ризиків, пов'язаних з процесами діяльності організації, зменшення цих ризиків або їх нейтралізація при збереженні постійного контролю ризикової ситуації становить суть провідних сучасних концепцій створення систем захисту інформації.» [1, С. 367].

Таким чином, підприємство формуючи чітко контрольовані інформаційні потоки, заздалегідь передбачаючи можливі загрози та проблеми безпеки, може утворити досить ефективну інформаційну систему, яка б максимально забезпечувала всі ланки управління та мінімізувала негативні наслідки інформаційного ризику.

Система бухгалтерського обліку кожного підприємства є складовою загальної інформаційної системи суб'єкта господарювання, тому і їй притаманний інформаційний ризик. Таким ризик в бухгалтерському обліку має суб'єктивний та об'єктивний характер.

Суб'єктивізм інформаційного ризику прослідковується за результатами облікових процедур, що здійснюються суб'єктами ведення бухгалтерського обліку (халатність, навмисне викривлення, недобросовісність виконання своїх функціональних обов'язків, випадкові ненавмисні помилки, махінації, фальсифікація тощо).

Об'єктивними причинами виникнення інформаційного ризику в бухгалтерському обліку є спосіб розкриття інформації та обрані методики обліку, застосування яких дозволяє формувати інформацію про майно, капітал, зобов'язання, господарські процеси (операції) та їх результати в форматі, відмінному від іншого – при використанні іншого варіанту методики обліку.

Отже, бухгалтерський облік, формуючи інформаційне (облікове) забезпечення системи ризик-менеджменту, надає управлінню через інформаційну систему компанії дуже важливу внутрішню фінансову інформацію. Її використання є безперечно доцільними при оцінці ризиків

господарської діяльності (наприклад таких як: ризик неплатоспроможності дебіторів, ризик недоотримання прибутку, ризик фінансової стійкості тощо). Поряд з цим, система бухгалтерського обліку надає інформацію і про управлінські заходи (їх обсяги, вартість, систематичність), здійсненні в напрямку зниження рівня того чи іншого господарського ризику (страхування, формування резервів, послуги експертів з оцінки та фінансових аналітиків), що дозволяє оцінити економічну ефективність застосованих керівництвом компанії механізмів (інструментів) впливу на ймовірні наслідки ризиків. Проте, слід відмітити, що і сама система ризик-менеджменту повинна враховувати фактори впливу на рівень достовірності та повноти облікової інформації, проводити контроль діяльності облікового персоналу, встановлювати необхідність кадрових змін або підвищення кваліфікації, визначати рівень технічної безпеки (захищеності) та конфіденційності інформаційних потоків та ін.

Список використаних інформаційних джерел

1. Архипов О. Інформаційні ризики: методи та способи дослідження, моделі ризиків і методи їх ідентифікації / О. Архипов, А. Скиба // Захист інформації. – 2013. – № 4 (жовтень-грудень). – Том 15. – С. 366-375. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Zi_2013_15_4_15

УДК 336.71

Власовец С.В.

*студент, спеціальність «Финансы и кредит»
УО «Полесский государственный университет»
г. Пинск, Республика Беларусь*

Куликовская Е.В.

*магистр экономических наук
УО «Полесский государственный университет»
г. Пинск, Республика Беларусь*

ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ФАКТОРИНГА В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

В настоящее время факторинг выступает в качестве одной из наиболее динамично развивающихся форм привлечения заемных средств, так как обладает многочисленными преимуществами перед другими формами финансирования субъектов хозяйствования.

Факторинг – это особая альтернативная форма привлечения на короткий срок заемных средств под уступку денежного требования. При факторинге поставщик (продавец) товара уступает неоплаченные покупателем (должником)